

rette Maal for Pengebevillinger til Forsvarsvæsenet. Naar man nu tager denne Finantslov, saaledes som den er vedtagen ved 2den Behandling, og sammmentæller Bevillingerne til Forsvarsvæsenet, da faar man den overordentlig store Sum af godt 17 Millioner Kr. ud. Altsaa 17 Millioner Kr. have vi bevilget til Forsvarsvæsenet ved 2den Behandling, det er endogsaa 50,000 Kr. mere, men det vil jeg nu ikke tage Hensyn til. Skaar blev der bevilget et Tillæg til Søforsvaret af 160,000 Kr. Det Tillæg, som falder idag ved Afstemningen, vil da bringe Bevillingen op til over 200,000 Kr., over en Lønde Guld. Vi ere saaledes langt over de 17 Millioner Kr. i Udgifter til Forsvarsvæsenet. Ser man nu efter, hvad der staar i vor Finantslov om Danmarks Indtægter, saa ere de 47 Millioner Kr. Deraf er 17 Millioner 36 pCt. Tager man Udgiftsbevillingen efter denne Finantslov, da er den 43 Millioner Kr., og 17 Millioner deraf er omtrent 40 pCt.; altsaa er Danmark kommen til det Standpunkt, at det anvender fire Tiendedele eller to Femtedele af sine Udgifter til Forsvarsvæsenet, medens der kun bliver tre Femtedele tilbage til de øvrige Statsformaal. Seg maa tro, at vor finantsielle Stilling er en saadan, at vi ikke engang skulde gaa saa langt. Seg mener, at de store Udgifter, vi have til Forsvarsvæsenet, gjøre, at vi ikke have Raad til at omdanne vort Udgiftsvæsen, vort Skattevæsen saaledes, at det bliver mere tidssparende. Vi opføre stadig Pengebevillinger til de uudtømmelige Svælg, man kalder Krigsministerium og Marineministerium. Det bliver Nar for Nar Millioner, som vi kunde anvende bedre. Disse store Forbrug af Penge standse, som sagt, vore nødvendige Reforme i andre Retninger. Men vi yde meget mere end 17 Millioner. Lad os konvertere til Penge den Tid, det Arbejde og det Tab af Tid, som Forsvarsvæsenet paafører Landets unge Mandstab; lad os tage med de uhyre Summer, som staa paa Pensionslisten og paa Invalidesonden som Forsørgelse til afstedigede Militære og Soldater. Ja, mine Herre! gjøre vi det, saa ere vi nær ved at være saa høit oppe, at vort Forsvarsvæsen tager omtrent Halvdelen af vore Udgifter. Jeg siger, at der maa forsøges paa en Standstning, paa en Ailbagegang for at komme ud af en Ailstand, hvort vi arbeide, os frem Nar for Nar ved at tale om Kruppste Kanoner, Kaserner, Kastelsgrave osv. og alle de andre Kjøphest, hvorpaa den ærede sidste Kæler (Dinesen) stadig riber frem her i Salen, og derfor stemmer jeg mod alle militære Bevillinger. Fra den første Gang jeg saae en Krigsminister sidde der, General Hansen, har jeg Nar ud og Nar ind hørt, hvorledes Hær og Forsvarsvæsen i det Hele vilde blive fortraffelige, naar man fik de og de Hundredtusinder — før var det Dalere, nu er det Krøner — men det vender tilbage ogsaa nu, efter en Minne-

alders Forløb, med den samme Usfelthed, hvormed det blev skildret, da her første Gang blev bevilget Krigsministeriets Budget. Vi have udgivet Millioner paa Millioner, og endnu kommer Krigsministeren og siger: Alt dette duer ikke, vi skulle have en ny Hærslov! Vi skulle op til Hundrede Millioner Kr. ekstra; ja hvorfor ikke i Eibernes Løb op til en Milliard? Det mener jeg opfordrer vel et folkevalgt Kammer til at stemme op mod Krigsministerens og Marineministerens Forordringer. Den nuværende Krigsminister er en af dem, der forstaar at bruge Millioner, det viser hans Hærslovsforslag, og derfor skulle vi stille en Vorn for hans Forordringer.

Thingets høitærede Formand har ikke blot sat Krigsministeriets Budget, men ogsaa Finantsloven i dens Helhed under Forhandling. Nu da Finantsloven forlæder os for at gaa til Lands-thinget, hvor den selvfølgelig ikke vil dele Stjæbne og sørgelig Lød med saa mange andre Lovforslag, som ere komne herfra, men hvor den vil blive modtagen med aabne Arme, siger jeg, at Tiden er for mig til at optaale og kundgjøre mine Meninger om, hvorvidt Ministeriets Stilling er anderledes, end den var, da vi her vedtog den Finantslov, som nu gjælder, og jeg vil da spørge: Har Ministeriet faaet den Opgave løst, som skulde bevares ved Valget den 3die Januar, ved det sidste Folkethingsvalg? Har Ministeriet faaet det vestindiske Spørgsmaal afgjort saaledes, at det er tilfreds dermed? Jeg tror Nei. Den vestindiske Sag ligger her endnu, og dens Behandling bebudes ikke saa heldig. Det er ikke 24 Timer siden, at Conseilspræsidenten led to Nederlag paa den vestindiske Sag. Jeg siger derfor, at dens Fremtidsstjæbne vaarsler ikke saa godt. I alt Fald det Spørgsmaal, hvorpaa Folkethinget blev opløst den 9de December 1878, dette Program har Ministeriet endnu ikke faaet opfyldt. De tidligere Problemer, som stillede af det Estrupste Ministerium, svære der endnu til Løsning. Den provisoriske Lov, Loven af 12de April 1877, er ikke godkjendt endnu. Det vil ikke vare længe, før det Spørgsmaal reiser sig her, om Folkethinget vil give Ministeriet Kvittering for denne Lovs Bevillinger og deres Andendelse. Det Spørgsmaal staar ogsaa her. Det næste Spørgsmaal, der svævede over det Estrupste Ministerium som en Sky mellem det og Folkethinget, var Udbetalingerne til de østjydske Jernbaner. Spørgsmaalet er nu her for igjen, om Thinget vil gaa ind paa at kjøbe denne Jernbane; og derved saae dette prægnante Spørgsmaal ud af Verden. Saaledes staa alle de samme Spørgsmaal uløste, som da vi først vedtog en Finantslov. Her har nu Nigsdagen været samlet i 5 Maanedes, og saa kan man vel spørge med Grund: Er der i denne Samling flet Noget, som tyder paa et Omflag i Stemningen mellem det Estrupste Ministerium og Folkethinget eller mellem Landsthinget og Folke-